

og i saa Henseende slutter jeg mig fuldstændigt til de to ærede Medlemmer.

Finansministeren (Brun): I Anledning af de Henstillinger, der fra forskellige Sider ere rettede til mig om en Revision af Stempelovgivningen, skal jeg meddele, at Finansministeriet har en saadan Revision under Overvejelse og allerede har foretaget de indledende Arbejder i saa Henseende. Grunden dertil er naturligvis den, at Stempelloven er forældet, dels fordi den er temmelig uanvendelig for Publikum i Almindelighed, der ikke kan finde ud af de indviklede Regler for Stempelafgiftens Beregning, dels fordi der siden dens Emanation er kommet saa mange komplicerede Rets- og Kontraktforhold frem, som ikke eksisterede, da Stempelloven blev given, hvorfor man meget vanskeligt kan benytte Loven overfor dem, i alt Fald kun analogisk og hyppig ret vilkaarligt. Naar man skal anvende en Lov i et bestemt Tilfælde, som den ikke er given for, kan der let komme en vis Vilkaarlighed frem. Det er Stempelbestyrelsens Pligt at anvende Loven efter dens Aand og tage det Stempel, som derefter nærmest medføres, men der kan da fremkomme saadanne Resultater som de, der ere nævnte i Dag. Stempelloven vil, som sagt, blive gjort til Genstand for en Revision i en nær Fremtid.

Det forekommer mig, at der er taget noget haandfast paa Bestemmelserne i §§ 2 og 3, særlig af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes). Disse Bortlodninger ere i Virkeligheden ret uskyldige. De finde meget hyppigt Sted ude paa Landet ved festlige og andre Lejligheder, naar en eller anden større Ting er skænket i godgørende Øjemed, f. Eks. til Fordel for Afholdssagen, i kirkelige Øjemed eller lignende. Jeg tror ikke, at der her kan fremkomme Misbrug. Sagen skal jo gennemgaa baade Justitsministeriet og Finansministeriet. Det første giver Tilladelse til Bortlodningen, det sidste Fritagelse for Stempelgebyret. Ganske at afskære disse smaa Bortlodninger tror jeg vilde være uheldigt. De mere Folk, og de bringe en lille Indtægt til et eller andet almennyttigt Formaal og friste sikkert ikke til Spil.

Den i § 3 givne Regel, at enhver Udsteder og Modtager af en stempelpligtig Lotteriseddel er ansvarlig for Afgiftens Erlæggelse, følger temmelig nær Stempelovens nuværende Bestemmelse. Kun har man af praktiske Grunde fritaget Modtageren for Bøde, hans Ansvar for Stempelberigtigelsen bestaar derfor i Virkeligheden kun i, at han skal betale Stempelgebyret. Forefindes der hos ham en Lodseddel, hvis Stempelpligt ikke er berigtiget, paadrager han sig ikke noget andet Ansvar, navnlig heller ikke det at skulle betale den Stempelafgift for hele Serien, som omhandles i § 2. I denne siges det jo, at „Finansministeriet bemyndiges til at tillade, at Stempelafgiften erlægges under eet efter Lodtrækningens Slutning“. Naar en saadan Tilladelse gives, vil det ske efter Regler fastsatte af Finansministeriet om Regnskabsafleggelse og Kontrol, men efter disse vil Modtageren af en Lodseddel ikke kunne komme til at ifalde noget Ansvar. Regelen i § 3 er altsaa given paa Grundlag af de nuværende Regler, men saaledes, at man af praktiske Grunde har fritaget Modtageren for at udrede en Bøde. Hvis man skulde eftersøge alle Mellemhandlere og Modtagere af en stempelpligtig Lotteriseddel, vilde det medføre et uendeligt Bryderi for Administrationen og en stor Række af Bøder for Modtagerne. Det vilde medføre en Utilfredshed med det hele og til sidst en Forpligtelse for Administrationen til at eftergive disse Bøder. Man kan da lige saa gerne med det samme fritage Modtageren af en saadan Lotteriseddel for at betale Bøde.

Jeg skal senere komme tilbage til den Bestemmelse i Stempelovens § 57, som undtager det kgl. Klasselotteris Sedler, naar de ikke udsælges her i Landet. Denne Bestemmelse bestaar fremdeles efter dette Lovudkast, men jeg er ikke selyklar i Øjeblikket over, hvorledes den vil virke. Jeg skal derfor komme tilbage til det ved en senere Lejlighed.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.